

גמ"ר 6815/07/13 - מדינת ישראל נגד עמר ליבוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת
גמ"ר 6815-07-13 מדינת ישראל נ' ליבוביץ
בפת 6821-07-13
07 ספטמבר 2016

לפני כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
עמר ליבוביץ

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד בני

מטעם הנאשם: בעצמו, ע"י ב"כ עו"ד אסדי ממשד עו"ד אורון

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הבאות:

- א. גרימת מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, (להלן: "**חוק העונשין**"). וסעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, (להלן: "**פקודת התעבורה**").
- ב. נהיגה בקלות שגרמה לנזק לאדם ולרכוש, עבירה לפי הסעיפים 62 (2) ו-38 (2) ו- (3) לפקודת התעבורה.
- ג. נהיגה במהירות מופרזת, עבירה לפי תקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961, (להלן: "**תקנות התעבורה**"), וסעיף 68 לפקודת התעבורה.
- ד. אי שמירת רווח, עבירה לפי תקנה 49 (א) ו-(ב) לתקנות התעבורה, וסעיף 68 לפקודת התעבורה.

2. ביום 11/04/13 בשעה 04:00 לערך, או בסמוך נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה מספר רישוי 29-471-09 (להלן: "הסקודה") בכביש 918 (להלן: "הכביש"), מכיוון צפון לדרום, דרך צומת חורשת טל לכיוון קיבוץ כפר סאלד.

מלפני רכב הסקודה, נהג המנוח פ מ, (להלן: "המנוח") בטרקטור מסוג פיאט מספר רישוי 62-672-00 (להלן: "הטרקטור") אשר גרר עגלה שעליה נתמך מיכל מרסס (להלן: "המרסס"), בכביש מכיוון חורשת טל לכיוון כפר סאלד, (מצפון לדרום) בק"מ 41, להלן: "מקום התאונה").

3. הנאשם, נהג את רכב הסקודה ברשלנות ובקלות ראש, במהירות מופרזת, מבלי לשמור על רווח בטוח בין רכבו לבין הטרקטור שנסע לפניו, וכן נהג הוא ללא תשומת לב לנעשה ולכלל הנסיבות שבכביש, והתנגש עם חזית רכב הסקודה בחלקו האחורי של המרסס. עקב ההתנגשות, התהפך הטרקטור על צידו הימני, המנוח נפל מהטרקטור ונמחץ בין הגלגל הקדמי ימני של הטרקטור לבין הכביש, (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה, נהרג המנוח במקום. רכב הסקודה, הטרקטור והמרסס המעורבים בתאונה, ניזוקו.

4. התאונה ומותו של המנוח נגרמו כתוצאה מרשלנותו של הנאשם, המתבטאת בנהיגתו בקלות ראש וברשלנות, במהירות מופרזת, ללא תשומת לב למצב התנועה ולנסיבות שבכביש ומבלי לשמור רווח מספיק ובטוח בין רכבו של הנאשם לטרקטור שנסע לפניו. לטענת המאשימה, הגם ששדה הראייה לפניו בכיוון נסיעתו היה פתוח. הנאשם התרשל בכך שלא בלם את רכבו בזמן, והבחין בטרקטור ובמרסס שלפניו בכביש בכיוון נסיעתו רק בהימצאו מרחק קצר ממנו. בכך לא מנע הנאשם את פגיעת הרכב במרסס. כפועל יוצא נטען כי התאונה הייתה נמנעת לו נקט הנאשם באמצעי זהירות נדרשים.

5. ביום 3/12/15 ניתנה הכרעת הדין והנאשם הורשע בכל סעיפי כתב האישום. ביום 16/6/16 טענו הצדדים לעונש, המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב והשלימה את טיעוניה בעל פה, ההגנה טענה בעל-פה ובנוסף הוגשה פסיקה רלוונטית לתמוך בטענות הצדדים. ביום 16/6/16 הוגשה חו"ד חיובית של הממונה על עבודות השרות, לפיה הנאשם כשיר לרצות עבודות שרות.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

6. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות ועמדה על חומרת העבירות, נסיבותיהן הקשות וטענה כי בשל מעשיו של הנאשם נפגע הערך החברתי של קדושת חיי אדם ושלמותו.

7. ב"כ המאשימה הגישה לעיון בית משפט גיליון הרשעות קודמות של הנאשם בתחום הפלילי והתעבורתי, הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו הרשעה אחת בלבד בגין ביצוע עבירה משנת 2004

של נהיגה במהירות בדרך שאינה עירונית, חניה לצד רכב אחר, הסעה ביודעין כסאות נוספים. מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם בתחום הפלילי לחובתו הרשעה אחת בגין ביצוע עבירה משנת 2010 של החזקה ושימוש בסמים מסוכנים והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית.

8. ב"כ המאשימה טען שאחד השיקולים להקלה בעונש הוא הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה. במקרה שלפנינו הנאשם ניהל את משפטו, כפר באחריות לתאונה ולא לקח אחריות בהזדמנות הראשונה, ועל כן אין הוא יכול ליהנות מהקלה בעונש, כמו כן לא קיבל אחריות מלאה בפני שירות המבחן.

9. בא כוח המאשימה טענה עוד, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם אשר נהג ברכב הסקודה ברשלנות ובקלות ראש, במהירות מופרזת מבלי לשמור על רווח בטוח בין רכבו לבין הטרקטור שנסע לפניו וכן נהג ללא תשומת לב לנעשה ולכלל הנסיבות שבכביש, התנגש עם חזית הסקודה וגרם לתאונה שבה נהרג המנוח.

10. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה כי הערך החברתי המוגן בעבירה העיקרית בה הורשע הנאשם הוא קדושת החיים וטענה כי יש צורך בהרתעת הרבים ובהגנה על הציבור לאור הקטל בדרכים וריבוי תאונות דרכים קטלניות והפנתה לפסיקה שכללה עונשי מאסר בפועל.

11. עוד טענה ב"כ המאשימה כי נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על מידת רשלנות גבוהה מצידו של הנאשם ועל כן מתחם הענישה לאירוע התאונה ונסיבותיה הינו בן 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, 10 - 15 שנות פסילה, קנס ע"ס 5,000 ₪ - 15,000 ₪ ופיצוי הולם למשפחת המנוח.

12. לסיום עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 18 חודשי מאסר ופסילה בפועל שלא תפחת מ- 12 שנים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי מרתיעים, קנס בסכום הולם ופיצוי משמעותי למשפחת המנוח.

טיעונים לעונש מטעם הסנגור:

13. הסנגור ביקש מבית המשפט להתחשב בעברו התעבורתי של הנאשם שלחובתו הרשעה אחת משנת 2004 בגין דו"ח חניה וציין כי עברו הפלילי מסתכם בהרשעה אחת משנת 2010 בגין החזקת סם.

14. הסנגור טען כי הטרקטור נסע בכביש חשוך ללא אורות והטיל אחריות על המעסיק שאיפשר לנהג

הטרקטור (המנוח) לעלות לכביש חשוך ללא כל אמצעי אזהרה, וביקש ללמוד מנסיבות המקרה כי מדובר ברשלנות נמוכה, תוך דגש על חלקו של המעסיק.

15. הסנגור טען כי זכותו של הנאשם לנהל משפט ואין להחמיר עימו עקב כך.

16. עוד טען הסנגור, כי מדובר בתאונה מלפני יותר מ- 3 שנים, הפנה לתסקיר שירות המבחן והדגיש את כאבו של הנאשם בעקבות התאונה.

17. הסנגור הפנה לפסיקה עניפה התומכת בעמדתו ולפיה אין הצדקה להטלת עונש מאסר בפועל, וטען כי מן הראוי ומוצדק שבית המשפט יטיל עונש פסילת רישיון נהיגה בין 5 - 6 שנים.

הנאשם

18. הנאשם הדגיש את מצבו הנפשי הקשה בעקבות התאונה וכן את מצבו הכלכלי הקשה לאחר התאונה וציין שנפגע בגב במהלך עבודתו ואינו עובד נכון לעכשיו.

תסקיר שירות מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות:

19. טרם הטיעונים לעונש, עתר הסנגור להפנות את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, ולממונה על עבודות השירות לבדיקת התאמת הנאשם לעבודות שירות.

20. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה כי הנאשם בן 30, רווק, מתגורר יחד עם בת זוגו בדירה שכורה במצפה אביבים. הנאשם אובחן כלקוי למידה וסיים לימודיו התיכוניים, שירת שירות צבאי מלא בחיל הים בתפקיד מאבטח מתקנים, לפי תעודת השחרור שהוצגה בפני שירות המבחן צוין כי הנאשם "מסודר ונקי וביצע את המוטל עליו".

עובר לתאונה עבד הנאשם בחברת "נ.י.ב. איטום תשתיות" ובשל פסילת רישיון נהיגתו והפגיעה הפיזית, בעקבות התאונה נאלץ לעזוב מקום העבודה, עבד במסגרייה ובשנת 2014 חזר לעבוד בחברת "נ.י.ב. איטום תשתיות", החל מתאריך 2/12/15 הנאשם שוהה בחופשת מחלה בשל תאונת עבודה.

21. התסקיר מפרט את מצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם בהרחבה. בשל צנעת הפרט, אמנע מלפרט.

22. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי לנאשם הרשעה קודמת בתחום הפלילי בגין עבירת סמים משנת

2010 וברישום התעבורתי עולה כי לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2004.

תוצאות בדיקת השתן שנערכה על ידי שירות המבחן, הצביעה על ניקיונו של הנאשם מסמים.

23. שירות המבחן נפגש עם בת זוגו של הנאשם אשר שיתפה את שירות המבחן בקושי של הנאשם בעיכול תוצאות התאונה והשכלת התוצאות הטרגיות, למרות שלפני התאונה היה פעיל ומלא שמחת חיים.

24. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא במצב רגשי ופיזי ירוד, בכה בשיחה עם קצינת המבחן ושיתף קצינת המבחן שמאז התאונה חייו השתנו מקצה לקצה. חווה שבר פנימי גדול אשר נובע בעיקר מהעובדה שבתאונה קופחו חייו של המנוח, תחושתו מתעצמת על רקע החרדה מתוצאות ההליך המשפטי.

25. שירות המבחן התרשם שעד למעורבות הנאשם בתאונה ניהל אורח חיים חיובי ופרודוקטיבי כאמור בהמלצת מעסיקו .

26. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להשלים עם מעורבותו בגרימת מוות לאדם אחר, והיותו אחראי לקורבן ולפגיעה במשפחת המנוח, הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן התאונה כאירוע טראומטי ומטלטל. סובל מקושי שינה, פגיעה בחיוניות, קושי לחוות שמחה וקושי להתפנות רגשית לצרכי אחרים, למרות חלוף הזמן מזכיר המנוח וחושב רבות עליו ועל משפחתו.

27. הנאשם ביטא בפני קצינת המבחן צער כבד על מות המנוח וביטא יחס אמפטי ביחס למשפחת המנוח, הביע בפני קצינת המבחן הצורך להיפגש עם משפחת המנוח ולהביע התנצלותו בפניהם, יחד עם זאת, ציין כי חשש מתגובתם, לאור הכאב הגדול שגרם להם, לכן נמנע מליצור קשר ישיר עמם.

28. באשר לנסיבות התאונה הנאשם הדגיש שלא הבחין בטרקטור שבו נסע המנוח, ותיאר נסיעתו כרגועה במהירות מותאמת, ללא תחושת חיפזון או לחץ וזכר שהטרקטור הופיע בפניו באופן פתאומי, בלי שהיה ביכולתו להבחין בו מספיק מראש על מנת לבלום. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור ערכי, המייחס חשיבות עליונה לערך החיים ומתקשה להתמודד עם העובדה שהיה מעורב באירוע בו גרם לאובדן חיים.

29. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, בעקבות התאונה הנאשם חווה עומס רגשי רב, הן בשל החוויות הטראומטיות והן בשל תחושת אשמה על נטילת חיים, דבר אשר גרם לערעור הביטחון העצמי והחרדה בפני הליך הפלילי ותוצאותיו.

30. באשר לעונש, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם יתקשה להתמודד עם הרחקתו ממשפחתו ומגורמי

התמיכה, להם זקוק כיום יותר מתמיד וכי עונש מאסר בפועל בין כותלי הכלא עלול להביא לנסיגה נוספת במצבו הרגשי. קצינת המבחן המליצה על ענישה של מאסר שירוצה בעבודות שירות אשר יאפשר לו לכפר על חלקו בגרימת המוות ברשלנות בדרך של תרומה לקהילה.

דין ומסקנות

שלב ראשון- ריבוי עבירות או עבירה אחת

31. הנאשם הורשע במספר עבירות, אולם עיון בעובדות כתב האישום מעלה כי מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד, מקרה זה מכונה בתיקון 113 לחוק "ריבוי עבירות" ולגביו נקבע כך בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין:

"הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

משכך, אמשיך לבחינת השלב השני, במסגרתו אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.

שלב שני- קביעת מתחם העונש ההולם

32. בעת קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין), יש לבדוק את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירה, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. ראה, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 05.08.13).

33. בהתחשב בעקרון ההלימה, שהוא העיקרון המנחה בענישה (סעיף 40ב לחוק העונשין), יש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

34. אין חולק בדבר החומרה המאפיינת עבירות של גרם מוות ברשלנות ותוצאותיה הטרגיות של התאונה. הערך שנפגע הינו קדושת החיים וההגנה על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. בשל נהיגתו הרשלנית של הנאשם נגרם מותו של המנוח. בוודאי פוגעת בערך חברתי של שמירה על שלמות הגוף ועל ביטחונם של הנוסעים בדרך.

35. תאונות הדרכים גובות מאות הרוגים ואלפי פצועים מדי שנה ועל מערכת המשפט לקחת חלק

במלחמת החורמה כנגדן, זאת בדרך של ענישה הולמת. ראה לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7434/04 חוסאם אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 23.02.05):

"ריבוי עבירות התעבורה והקטל בכבישים מחייב מדיניות ענישה מחמירה וזאת על מנת להילחם בנגע זה של תאונות הדרכים אשר גובה קורבנות רבים מזה זמן רב בכבישי הארץ".

36. אין להקל ראש עם התנהגותו הרשלנית של הנאשם. כפי שנקבע בפסיקה לא אחת, חומרת המעשה נבחנת לא רק לאור מידת רשלנותו, אלא גם לאור תוצאותיה של התאונה. מדובר בתאונה קטלנית, אשר גרמה למותו של המנוח, התוצאה חמורה מאוד וקשה לו ולבני משפחתו.

37. רכיב הרשלנות הטמון בנהיגתו של הנאשם אשר הביא למותו של המנוח, לא היה ברף הנמוך,

מדובר ברף רשלנות בינוני עד גבוהה. הנאשם הפר בצורה מודעת את דיני התעבורה.

מדיניות הענישה:

38. ככלל, בעבירות של גרם מוות ברשלנות ראוי להטיל ענישה שתכלול מאסר בפועל. הכללים המנחים באשר לעבירה זו נקבעו במסגרת ע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 16.11.09):

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת הן, בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך - כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקבועה בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

39. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, אולם אין המדובר כאמור בשיקול יחידי בקביעת מתחם הענישה ומדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447) ניתן ללמוד כי:

"ככל שהמדיניות הנוהגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה

לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה"

בעניין זה, ראה גם דבריה של כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 05.06.13) (להלן פרשת חסן):

"אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג".

40. אתייחס לפסיקה לצורך קביעת מדיניות הענישה:

א. עפ"ת 21766-02-13 **יוסי יוסיד אלעברה נ' מדינת ישראל** - הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בבית משפט תעבורה מרכז בעבירות של גרם מוות ברשלנות, נהיגה ברשלנות אשר גרמה נזק לאדם ולרכוש, אי שמירת רווח. נדון הנאשם ל- 36 חודשי מאסר מתוכם 24 חודשים לריצוי בפועל, 18 שנה פסילת רישיון נהיגה ועונשים נלווים.

בערעור על גזר הדין נקבע כי, מדובר ברמת רשלנות ברף הגבוה. יחד עם זאת, בשל מצבם האישי הקשה של המערער ואשתו ומצבו הרפואי של בנו של הנאשם, הופחת עונש המאסר ל- 18 חודשים ויתר חלקי גזר הדין נשארו על כנם.

ב. רע"פ 4581/14 **אתיאל סיסו נ' מדינת ישראל**, נדון עניינה של נאשמת שהורשעה בגרימת מוות ברשלנות של שני מעורבים עקב ביצוע סטייה מנתיב נסיעתה. ביהמ"ש המחוזי הפחית את עונשה מ-18 חודשי מאסר בפועל ל-14 חודשי מאסר בפועל. זאת לאחר שנקבע כי מדובר בצעירה נורמטיבית, אשר סבלה רבות, גופנית ונפשית כתוצאה מהתאונה.

ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש. כבוד השופט שהם, ציין כי "עונש המאסר שהוטל על המבקשת הולם את נסיבותיה האישיות מחד גיסא, ומאידך גיסא את חומרת רשלנותה, המצויה ברף בינוני-גבוה, ואשר הביאה לתוצאות קשות במיוחד".

ג. רע"פ 2955/12 **פלונית נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישה נאשמת שהורשעה בגרימת תאונה קטלנית ועתרה למניעת שליחתה למאסר. בית המשפט העליון הוטר על כנו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, וזאת בנסיבות אישיות של פגיעה צפויה בילדיה הקטנים של הנאשמת, עקב חשש לחוסר מוכנות אביהם לקחתם לחזקתו במהלך תקופת המאסר.

ד. ע"פ 23713-12-10 **פיוטר זילברמן נ' מדינת ישראל**, הורשע המערער בגרימת מוות ברשלנות תוך סטייה מנתיב נסיעה. בית המשפט המחוזי קבע כי משסטה המערער מנתיב נסיעתו בכביש בין עירוני דו מסלולי, אשר נהיגה בו מחייבת ערנות מתמדת לכל אורך הנהיגה, חטא ברשלנות שאינה קלה. בית המשפט המחוזי ציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם כאדם נורמטיבי, מהנדס תוכנה בחברת היי-טק, מצבו הנפשי הקשה חרטתו הכנה, ועברו התעבורתי הקל, אך הותיר על כנו את עונש שנקבע על ידי בית המשפט השלום, 15 חודשי מאסר בפועל.

נקבע בעניין זה:

"העונש שהוטל על המערער אינו חורג מרף הענישה המקובל והנהוג במקרים דומים ועל כן, מצטרף אני לדעתו של חברי השופט י צלקובניק, לפיה אין מקום להתערב בעונש שהוטל במי מבין מרכיביו".

ה. רע"פ 8576/11 **הילה מזרחי נ' מדינת ישראל**, נדון עניינה של נאשמת שהורשעה בגרימת מוות ברשלנות. ביהמ"ש העליון מצא לנכון להפחית את עונש מאסר בפועל מ-12 ל-8 חודשי מאסר, בגין נסיבות חריגות ומיוחדות. ביהמ"ש לא נעתר לבקשה לפטור את הנאשמת מריצוי מאסר בפועל בציינו: "לא ראינו מקום לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת בנושאי גרימת מוות ברשלנות, שדינה ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח במסגרת המאבק בתאונות, ואשר חריגה מעטים ומקרה זה אינו ביניהם על פי נסיבותיו. חיי אדם קופחו".

41. מתחם העונש בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם, נע בין עונש 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, זאת ביחס למידת הרשלנות ולתוצאותיה החמורות של התאונה. באשר לרכיב הפסילה בפועל, נעה מדיניות הענישה בין 5 שנים ועד 15 שנים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט לחוק העונשין:

42. בשלב זה אין מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם על מתחם הענישה להיות מותאם באופן ספציפי לנסיבות ביצועה של העבירה ולמידת אשמתו של הנאשם. ראה לעניין זה קביעת בית המשפט בפרשת חסן הנ"ל:

"בשלב זה איננו מתחשבים בנסיבותיו האישיות של הנאשם, היינו נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40יא), דוגמת נסיבות חייו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהעונש, מאמציו לחזור למוטב ועברו הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצביון האינדיבידואלי שהעניק

המחוקק לשלב עיצוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסוימות שבהן היא בוצעה (למשל: קיומו של תכנון מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), ותוך התייחסות למידת האשם של הנאשם המסוים שלפנינו (למשל: הסיבות שהובילוהו לבצע את העבירה, חלקו היחסי בביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו')."

43. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של נאשם בעבירה של רשלנות, יש ליתן את הדעת למספר גורמים: דרגת הרשלנות; האם מדובר ברשלנות נמשכת או רגעית של העדר תשומת לב; מידת לקיחת האחריות והודאתו; האם מדובר במעשה חד פעמי או שמא מדובר בשור מועד; האם היתה תרומת רשלנות של אחר; עברו; תוצאות המעשה; ורק לאחר קביעת המתחם העונש הראוי, יש ליתן משקל לנסיבותיו האישיות ודרכי שיקום. עבירת הרשלנות שונה מיתר העבירות הפליליות שהרי אין בה כוונה פלילית. גם בפן המוסרי, לא מרוע נעברה העבירה אלא מאי עמידה בחובות הזהירות החלות על אדם נורמטיבי.

44. הנאשם הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, נהג בקלות ראש ללא תשומת לב לנעשה בדרך שלפניו וללא תשומת לב למצב התנועה ולנסיבות הכביש, הנאשם נהג במהירות מופרזת של מעל ל- 90 קמ"ש (המהירות המותרת עד 80 קמ"ש), נהג מבלי לשמור רווח מספיק ובטוח בין רכבו לבין הטרקטור שנסע לפניו, לא הבחין בטרקטור ובמרסס שנעו על הכביש, וזאת בניגוד למצופה מאדם מן הישוב הנוהג באשמורת הבוקר. בהכרעת הדין עמדתי בפירוט על נסיבות התרחשות התאונה ורשלנות הנאשם, אשר היה עליו לזהות את העצם על הכביש במרחק גדול יותר ולבצע בלימה בטוחה המונעת תאונה. התנהגותו של הנאשם אינה מצביעה על רף רשלנות נמוך, מדובר ברף רשלנות בינוני עד גבוהה.

סיכום מתחם העונש ההולם:

45. יוער כי מדיניות הענישה הנוהגת אף כוללת בתוכה מקרים חריגים, הן לקולא והן לחומרא אשר כיום לא יכנסו לגדרי מתחם העונש הראוי ויוחרגו במידת הצורך בהתאם לקבוע בחוק.

46. בענייננו, מתחם הענישה ההולם, נע בין מאסר בפועל של 6 חודשים ועד 18 חודשי מאסר, באשר לרכיב הפסילה בפועל נע המתחם בין 5 שנות פסילה עד 10 שנים.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40יא לחוק העונשין:

47. על פי סעיף 40 יא לחוק העונשין, נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינן קשורות בביצוע העבירה,

מוצאות ביטוין בעת קביעת עונשו בתוך מתחם הענישה שנקבע לעיל. למרות מדיניות הענישה המחמירה בתאונות דרכים קטלניות, על בית המשפט לשקול כל מקרה לגופו, אתחשב בעובדה כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו הרשעה אחת בלבד בגין ביצוע עבירה משנת 2004 של נהיגה במהירות בדרך שאינה עירונית, חניה לצד רכב אחר, הסעה ביודעין כסאות נוספים. מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם בתחום הפלילי לחובתו הרשעה אחת בגין ביצוע עבירה משנת 2010 של החזקה ושימוש בסמים מסוכנים והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית.

48. אין בענייננו הצדקה או אפשרות לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. אף אין בענייננו הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם.

49. גזירת הדין בעבירות מסוג זה מלאכה קשה היא, כאשר מדובר בנאשם שככלל הינו אישיות נורמטיבית, אשר ביצע עבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית שתוצאותיה טרגיות, כאשר הוא בוודאי שלא חפץ בתוצאות אלה והוא מכה על חטא ומייסר עצמו, אולם מנגד עומד האינטרס הציבורי והמאבק העיקש בתאונות הדרכים.

50. נסיבותיו האישיות של הנאשם מתגמדות מול התוצאות הטראגיות של התאונה, חיו של המנוח קופחו, לא ניתן להתעלם מנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם, מצוקתו הרגשית כמפורט בתסקיר צערו הרב אך יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר שהנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וניכר כי לא הפנים את הפסול בהתנהלותו עובר לתאונה.

51. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות. אומנם אין לזקוף לחובת הנאשם את הוולגות המשפט, לפי תיקון 113 אין בכך כדי להחמיר עמו, אך בוודאי שהנאשם לא יוכל לטעון לנסיבה המקלה שתקלעלחומרת העונש.

52. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שבפניי, מצבו הנפשי הקשה בעקבות התאונה, העובדה שמדובר בבחור נורמטיבי, ובהתחשב ברשלנות הנאשם הנמצאת ברף הבינוני עד גבוהה והתוצאות הטרגיות של התאונה, לקיחת אחריות חלקית בלבד, מצאתי כי עונשו של הנאשם ראוי שיהיה בתוך מתחם הענישה, ברף הנמוך שלו אין הצדקה להורות על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות השירות נועד למקרים בהם מדובר על רשלנות רגעית ורף הרשלנות נמוך בנסיבות מיוחדות וחריגות ללא עבר.

שלב שלישי- גזירת העונש:

53. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני דנה את הנאשם ל - 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מטילה על הנאשם מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירה של גרם מוות ברשלנות או נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ולהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים, בניכוי ימי פסילה מנהלית והפסילה עד תום ההליכים.

פסילת רישיונו של הנאשם תהייה ממועד שחרורו ממאסרו בגין גזר דין זה והיא מצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת אשר טרם רוצתה או חושבה.

ד. אני מטילה על הנאשם פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

ה. אני מטילה על הנאשם קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, תשלום ראשון החל מיום 15/12/2016 ובכל 15 לחודש שלאחריו. במידה ולא ישולם תשלום אחד מבין התשלומים, יעמוד כל הקנס לפירעון מיד ובמידה ולא ישלמו, ירצה ימי המאסר תחת הקנס.

במידה והופקדו כספים במסגרת תיק זה, יש לקזזם עם הקנס ואת היתרה, באם קיימת, יש להשיב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' אלול תשע"ו, 07/09/2016 במעמד הנוכחים.

מנאל חליחל-דיאב , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 12

אני מחליטה לעכב את תחילת ריצוי המאסר עד לתאריך 23.10.2016.

הנדון יתייבב למאסר בבית המעצר קישון באותו יום עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס.

טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי המאסר, הנני מורה כי הנאשם יחתום על ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ עוד היום במזכירות בית המשפט.

כמו כן הנני מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם וזאת למשך 180 יום או עד לתחילת ריצוי מאסרו, הכל לפי המוקדם.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשב"ס.

ניתנה והודעה היום ד' אלול תשע"ו, 07/09/2016 במעמד הנוכחים.

מנאל חליחל-דיאב , שופטת

הוקלדעלידיאפרתמנשקו-מדו

הוקלדעלידיאפרתמנשקו